

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2015 - 9434
Ref. etin
Den 9. december 2015

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg har i brev af 21. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 68 (alm.del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalgsformand René Christensen (DF).

Spørgsmål nr. 68 (alm.del):

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18/10-15 fra Aage Boel m.fl. Ørbæk, om placering af biogasanlæg, jf. MOF alm. del - bilag 45.

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Forud for en miljøgodkendelse af en virksomhed, og dermed også et biogasanlæg, skal andre tilladelser være på plads. For det første skal placeringen af anlægget være i overensstemmelse med kommunens fysiske planlægning for det ønskede område. En ny virksomhed eller en virksomhed, der væsentligt ændrer sin produktion, skal have sine miljøpåvirkninger og alternativer for at mindske disse vurderet. Dette sker igennem en VVM-redegørelse eller VVM-screening. På baggrund af denne giver myndigheden en miljøgodkendelse med krav, der skal sikre, at de potentielle væsentlige miljøpåvirkninger bliver fjernet eller reduceret mest muligt.

Biogasrejsesholdet i Erhvervsstyrelsen har i deres rådgivning af kommuner anvendt nogle generelle anbefalinger til, hvilken afstand til en bolig eller boligområde, der skønnes at være nødvendig i forhold til, at der ikke vil være væsentlige lugtgener eller transportgener fra biogasanlægget i forhold til omgivelserne.

Lugt fra biogasprocessen afhænger af indretningen af anlægget, og lugtgener afhænger i høj grad af, hvordan biogasanlægget drives. Det er Miljøstyrelsens erfaring, at der sjældent opleves lugtgener fra veldrevne biogasanlæg, altså når anlægget drives hensigtsmæssigt og har effektiv luftrensning.

Et biogasanlæg skal have en miljøgodkendelse, og i denne fastsættes de krav, der skal opfyldes, for at virksomheden kan drives på stedet uden at påføre mennesker og miljø væsentlig forurening eller væsentlige gener, herunder både i forhold til lugt, støj og risiko. Krav fastsættes med udgangspunkt i Miljøstyrelsens vejledninger.

Det er myndighedens konkrete vurdering af det enkelte biogasanlæg, der afgør, hvilke krav der skal stilles. Den konkrete vurdering tager hensyn til konklusionerne fra VVM-redegørelsen og de særlige lokale forhold, der skal tages hensyn til.

Når det drejer sig om lugt, vil principperne i Miljøstyrelsens Lugtvejledning ligge til grund for myndighedens vurdering. For andre luftemissioner fra biogasanlægget vil Miljøstyrelsens Luftvejledning ligge til grund. For støj vil Miljøstyrelsens Støjvejledning være grundlaget for den konkrete vurdering. Disse vejledninger bruges som rettesnor for de vurderinger, myndigheden gennemfører, både i forbindelse med en VVM-screening eller en VVM-redegørelse, og når den fastsætter vilkår for virksomhedens drift i en miljøgodkendelse.

De vejledende afstande for biogasanlæg er netop vejledende og ikke faste krav, da dette også beror på en individuel og samlet vurdering af selve anlægget og omgivelserne. Det er kommunen som myndighed, der foretager den konkrete lokale vurdering af de nødvendige afstandskrav, som kan variere fra sag til sag.

Aage Boel m.fl. henviser til regler for vindmøller, hvor der er en minimumsafstand til beboelse på fire gange møllens højde. Dette krav er fastsat ud fra hensynet til møllernes visuelle effekt. Støj fra vindmøller reguleres ikke efter faste afstandskrav, men ud fra beregninger af, om de vejledende støjgrænser kan overholdes for de konkrete møller.

Bindende afstandskrav til minkfarme, som Aage Boel m.fl. ligeledes henviser til, sidestiller minkfarme med andre husdyrbrug. For husdyrbrug gælder både nogle faste afstandskrav og de såkaldte geneafstande, som ved hjælp af lugtmodeller beregnes på grundlag af fastsatte genekriterier for lugt. Det, at der findes et fagligt grundlag for at kunne udføre modelberegninger af lugtemissionen fra husdyrbrug er af stor betydning for fastsættelse af afstande til naboer. De faste afstandskrav har fortrinsvis betydning, når det gælder gener fra små husdyrbrug, herunder også mink. Som minimum skal der være 50 meter til nabobeboelser. For nogle typer dyrehold (kødædende pelsdyr og hunde) er der fastsat afstandskrav på op til 400 meter, fordi disse dyretyper erfaringsmæssigt giver større gener, hovedsagelig i form af henholdsvis lugt og støj. For de større husdyrbrug beregnes i hvert tilfælde en geneafstand i forbindelse med den digitale ansøgning om miljøgodkendelse på husdyrgodkendelse.dk.

For biogasanlæg er der ikke et tilsvarende grundlag tilstede. Biogasanlæg varierer i størrelse og faste afstande kan ikke alene garantere overholdelse af vejledende grænseværdier for både luft, lugt og støj som sikrer mennesker og miljø mod væsentlig forurening eller væsentlige gener.”

Jeg er enig i, at biogasanlæg skal have et godt rygte, for det er forudsætningen for, at vi i Danmark kan udnytte den miljømæssige og erhvervsøkonomiske gevinst, der er ved at omsætte affald til energi.

Jeg er enig i Miljøstyrelsens vurdering af, at der ikke er den nødvendige baggrund for at fastsætte bindende og faste afstandskrav, da disse ikke alene kan sikre hensynet til mennesker og miljø. Herudover er der tilstrækkelig vejledning på dette område, så kommunerne har den nødvendige basis for at gennemføre en konkret og korrekt vurdering og sikre, at nye biogasanlæg bliver placeret og drevet med så få genevirkninger og påvirkninger af mennesker og miljø som muligt.

Jeg vil gerne understrege, at kommunerne har ansvaret for både den fysiske planlægning samt godkendelse og tilsyn med biogasanlæggene. Det er kommunens opgave som rette myndighed at foretage den konkrete vurdering i forhold til placering og fastsætte grænseværdier for luft, lugt, støj i hvert enkelt tilfælde under hensyntagen til de lokale forhold.

Eva Kjer Hansen

/ Espen Tind-Nordberg